

РЕШЕНИЕ

№ 19315

гр. София, 05.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в
публично заседание на 10.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разглежда дело номер **12000** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 405а, ал. 7 от Кодекса на труда /КТ/.

Образувано е по жалба на „Дамар логистика“ ООД, подадена чрез адв.Н.С. от ВАК, срещу Постановление за обявяване на трудово правоотношение по чл.405а, ал.2 КТ от 18.11.2024г., издадено от инспектор при Дирекция "Инспекция по труда" - [населено място], с което на основание чл. 405а, ал. 1 от КТ е обявено съществуването на трудово правоотношение между Ю. С. Н. и „Дамар логистика“ ООД. В жалбата се излагат подробни аргументи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт поради допуснати при издаването му съществени нарушения на процесуалните правила по чл.34 и чл.35 АПК и необоснованост на направените от административния орган фактическите изводи. Сочи се, че в обстоятелствената част на акта липсват изложени фактически обстоятелства от които да се направи извод за съществуващо трудово правоотношение, както и че посоченото правно основание – чл.405, ал.1 КТ не отговаря на фактическите установявания. Твърди се и противоречие на оспорения акт с материалния закон, тъй като договорните отношения между Ю. С. Н. и „Дамар логистика“ ООД са облигационни, а не трудови. Иска се отмяна на постановлението.

В съд.з. жалбоподателят „Дамар логистика“ ООД, чрез адв.С., поддържа жалбата. Претендира за направените по делото разноски.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], чрез юриск.С. изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на платеното от другата страна адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна А. С. Н., в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетните деца Б. Ю. С. и П. Ю. С., р.п.р., не се явява в съд.з., не изпраща представител и не ангажира становище по делото.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Както сочи разпитаната по делото като свидетел Ш. Х. – гл.инспектор и видно от Протокол за извършена проверка по спазване на трудовото законодателство №ПР2445299/22.11.2024г. от инспектори на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., при извършената проверка във връзка със станал инцидент в складово хале, на 17.11.2024г. петима работещи са извършвали строителни и монтажни работи – демонтаж на тухлена стена с ударно-пробивна машина /къртач/. Трима от работещите извършвали тази дейност качени на мобилна ножична платформа, позиционирана непосредствено до зоната на разрушаване. В следствие на демонтиране на тухлена стена под трегер, преди разрушаването на тухлената стена над трегера, горната стена и трегера се срутват върху мобилната площадка и тримата работещи от нея. Тримата пострадали Ю. С. Н., Р. Д. Р. и К. Г. А. били откарани с линейки в болнични заведения, където Ю. С. Н. починал същия ден.

При проверката на място били заварени Й. Т. Т. и С. С. Й., които декларирали писмено, че на обекта са разбивали стени с къртач и чук. Сочат, че работата им била възлагана от Ю. Н., който ги повикал и който им плащал. Нямали писмен договор, договорили се устно. С. Й. сочи, че резачката, която ползвал, била негова собственост, а Й. Т. – че къртачът е собственост на Ю. Н., който бил взел под наем и вишката.

В сведение Ю. С. – представляващ „Дамар логистика“ ООД посочил, че има уговорка с Ю. от К. за разчистване на сградата, като не е представил писмен договор. В сведението се сочи, че Ю. Н. отправил устна оферта и ги уверил, че е в процес на регистрация на фирма и след като свърши работата ще издаде фактура. С. дал ключа за обекта на Н.. Управителят на „Дамар логистика“ ООД сочи, че не познава останалите работници и няма връзка с тях; както и че платформата не е собственост или наета от търговското дружество.

При направената справка в електронния регистър на ТД на НАП за всички подадени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ, за петимата работещи е установено, че няма подадено уведомление за действащ трудов договор.

При извършената проверка, от инспектор при Дирекция "Инспекция по труда" - [населено място] било издадено Постановление за обявяване на трудово правоотношение по чл.405а, ал.2 КТ от 18.11.2024г., с което на основание чл. 405а, ал. 1 от КТ е обявено съществуването на трудово правоотношение между Ю. С. Н. и „Дамар логистика“ ООД.

В хода на съдебното производство в качеството на свидетел е разпитан П. Ч., който сочи, че от Ю. Н. знае за уговорка между него и управителя на „Дамар логистика“ ООД С. за премахване на стената, като Н. твърдял, че фирмата му е в процес на регистрация. Сочил, че Н. наел вишката, намерил и хора, които да му помагат, осигурил инструментите.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. По съществото ѝ, като съгласно чл.168, ал.1 АПК прецени законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 21, ал. 1 и 4 от Устройствения правилник на ИА "Главна инспекция по труда", при и по повод изпълнение на служебните си задължения инспекторът е контролен орган и има

правомощията, установени в Кодекса на труда, като при установяване на нарушение на законодателството инспекторът издава постановление по чл. 405а КТ за обявяване съществуването на трудово правоотношение. Оспореното постановление е издадено от инспектор при Дирекция "Инспекция по труда" - [населено място], който притежава качеството на контролен орган на инспекцията по труда, следователно постановлението е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Същото е в писмена форма, съдържа както правните, така и фактически основания за издаването му. Издадено е след извършване на проверка на място в деня на злополуката 17.11.2024г., като е прието, че между починалото лице Ю. С. Н. и „Дамар логистика“ ООД са съществували трудови правоотношения, за които не е сключен писмен договор.

Съгласно чл. 405а, ал. 1 КТ, когато се установи, че работна сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2, съществуването на трудовото правоотношение се обявява с постановление, издадено от контролните органи на инспекцията по труда, като в тези случаи съществуването на трудовото правоотношение може да се установява с всички доказателствени средства, а в постановлението се определя началната дата на възникването на трудовото правоотношение. Нормата на чл. 405а, ал. 2 от КТ регламентира, че постановление по ал. 1 се издава и при смърт на работника или служителя, настъпила до установяване на нарушението на чл. 1, ал. 2, като съобразно ал. 5 на работодателя не се дава предписание по ал. 4 в случай на смърт на работника или служителя.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства не се установява по безспорен начин, че лицето Ю. С. Н. е изпълнявало трудови функции с определено работно място, определено работно време и уговорено трудово възнаграждение, без да е сключен трудов договор в писмена форма с работодателя му, в нарушение на чл. 1, ал. 2 вр. чл. 61, ал. 1 от КТ. В случая контролният орган е констатирал описаното само и единствено от проверка на място, но липсват други доказателства за наличието на трудово правоотношение между страните. Не се установи в хода на производството, че Ю. С. Н. е имал постоянна заетост на посочения обект, че е бил всеки ден на работа по смисъла на чл. 136, ал. 1 от КТ, както и че е бил обвързан с конкретно работно време, почивки, отпуск. Не се установиха по никакъв начин видът и начинът на изплащане на уговореното възнаграждение. Събраните доказателства не установяват възлагане на работа от страна на жалбоподателя спрямо починалия. Не се установи наличие на уговорено престирание на работна сила, предоставяне на работна сила в условията на продължителност, непрекъснатост и повтораемост на функциите и задълженията за определяем от работодателя период от време, на определено работно място, със средства, собственост на оспорващия, при реално получавано месечно възнаграждение с постоянен размер, както и време за работа и почивка, както и извършване на работата по указания и под контрола на работодателя.

Напротив – налице са данни за съществуващ граждански/ търговски договор, по силата на който Н. е следвало да разчисти халето, във връзка с което той е организирал работата по търговски начин – наемал е оборудване, осигурявал е работници, на които е възлагал работа и е плащал.

Проверката за съществуване на реално възникнало трудово правоотношение трябва да съдържа убедителни констатации за конкретни действия, които сочат изпълнение на една трудова функция, а в случая такива констатации липсват. В случая не се доказва по безспорен начин наличието на основните елементи от съдържанието на трудовото правоотношение, като според съда не се касае за престация на работна сила по смисъла на чл. 1, ал. 2 от КТ, а за постигане на определен резултат – разчистване на хале.

Поради това съдът намира, че изводите на административния орган за наличие на трудово

правоотношение между Ю. С. Н. и „Дамар логистика“ ООД са неправилни и необосновани. Съгласно разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК в тежест на административния орган е да установи по безспорен и категоричен начин, че са налице фактическите основания за издаване на процесното постановление, което той не е сторил. В хода на проведеното административно производство не са били изяснени обстоятелствата относно правоотношенията, съществували между Ю. С. Н. и „Дамар логистика“ ООД.

Горните съображения мотивират съда да приеме, че обжалваният акт е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.1 от АПК, на жалбоподателя ще следва да се присъдят направените от него разноски по делото: за държавна такса - 500 лева и за адвокатско възнаграждение – 1 200 лева, установени с представените по делото платежни документи. Съдът като взе предвид фактическата и правна сложност на делото намира за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на платеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Постановление за обявяване на трудово правоотношение по чл.405а, ал.2 КТ от 18.11.2024г., издадено от инспектор при Дирекция "Инспекция по труда" - [населено място], с което е обявено съществуването на трудово правоотношение между Ю. С. Н. и „Дамар логистика“ ООД.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" да заплати на „Дамар логистика“ ООД, ЕИК[ЕИК], съдебни разноски в размер на 1250 /хиляда двеста и петдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: